

Gulbinėnuose – apie laisvėjantį kultūrinį gyvenimą

Asta BITINAITĖ

– Kai prieš trisdešimt metų pradėjau dirbti Gulbinėnų bibliotekoje, jau atsimečiau Vidą, skaitančią labai įvairią literatūrą – nuo psichologinės iki grožinės, – apie savo skaitytoją Vidą Petronavičienę pasakoja Gulbinėnų bibliotekininkė Rima Mačiukienė. – Vida iki šiol ne tik nuolatinė skaitytoja, bet ir mūsų renginių lankytoja, dainuoja moterų vokaliname ansamblyje, dalyvauja kompiuterinio raštingumo ir kituose mokymuose bei kursuose. Nors ir gyvena ne Gulbinėnuose, o atkeliauja iš Berčiūnų kaimo.

Šiomet Vidai Petronavičienei už aktyvų skaitymą, nuoširdų bendravimą ir savanorišką pagalbą Gulbinėnų kaimo bibliotekai suteiktas rajono Metų skaitytojos vardas.

Tradiciškai kiekvieną pavasarį Metų skaitytojai apdovanojami jiems skirtame Padėkos renginyje Pasvalio Mariaus Katiliškio bibliotekoje, tačiau šiemet viską sumaišė karantinas.

Ir Gulbinėnų biblioteka skaitytojams duris visiškai atvėrė tik nuo birželio, bet dar reikia

Prie naujų kompiuterių trisdešimt metų Gulbinėnų bibliotekoje dirbanti Rima Mačiukienė su bibliotekos lankytojomis – dvyneėmis Gabija ir Gerda.

Koncertuoja Gulbinėnų moterų vokalinis ansamblis (iš kairės ketvirta – Vida Petronavičienė, kuriai šiemet suteiktas rajono Metų skaitytojos vardas).

Asmeninio albumo nuotr.

kaukių ir laikytis atstumų.

Prie naujų per karantiną gautų kompiuterių sutikome bene pirmąsias lankytojas – dvynes seses Gabiją ir Gerdą, kurios baigia Krinčino Antano Vienažindžio mokyklos šeštą klasę.

– Šios mergaitės aktyvios ir mūsų renginiuose, – pagiria Gulbinėnų kultūros namų darbuotoja Rima Kubiliūnienė.

Čia renginius paprastai kartu organizuoja bendruomenė, daugiafunkcis centras, kultūros skyrius ir biblioteka.

– Pilna salė susirenka žiūrovų ir dalyvių.

Tokie įpročiai, be to, kviečiam į renginius įvairiais būdais – ir feisbuke, ir asmeniškai siunčiam žinutes, – atskleidžia abi Rimos. – Esam bendruomeniški gal ir todėl, kad nutolę nuo rajono centro, tokie atsiskyrę.

– Gulbinėnuose gera ir gražu gyventi, jeigu ne tas prastas žvyrkelis, – išsitaria Rima Mačiukienė.

Ji prisimena, kaip 1990 metų rugsėji, baigusi Vilniaus kultūros mokyklą, pirmą kartą važiavo į Gulbinėnus:

– Nors ir atokus, bet gražus ir žalias kai-

mas. Juk nesvarbu, kur gyvenam, svarbu, kokie žmonės mus supa. O čia gyvena geri žmonės...

Tiesa, Rima manė, jog dirbti bibliotekininke į Gulbinėnus atvažiuoja laikinai, tačiau išteko už šio krašto vyro ir pasiliko. O ir darbai tais laikais nesimėtė.

– Visos trys mūsų dukros gyvena Vilniuje, bet jos džiaugiasi užaugusios būtent Gulbinėnuose ir mielai grįžta. Tik karantinas buvo pristabdęs viešnages, – pripažįsta Rima.

Keliaujančius smalsuolius traukia ir Gulbinėnų dvaras, kuriame tarpukariu gyveno generolo Kazio Ladigos šeima.

– Užsuka čia žmonių. Matome vaikštinėjančius ir besidominčius dvaro istorija. Ir mes su Linu Ladiga draugiškai bendradarbiaujam, rengiam parodas bei susitikimus, – Rima Mačiukienė prisiminė, kad ir ji prieš tris dešimtmečius pradėjo dirbti būtent dvaro pastate įsikūrusioje bibliotekoje. – Tai buvo raudonasis dvaro pastatas, kurį vadino Raudondvariu. Jame buvo įrengta ir butų, o biblioteka – pirmame aukšte.

Kai Rima atvažiavo dirbti, Gulbinėnuose dar veikė aštuonmetė mokykla:

– Buvo ir daug gyventojų, ir daug skaity-

tojų. Kaip ir kitur kaimuose. Buvo mokytojų ir mokinių. Bet ir dabar turime jaunimo, jaunų šeimų. Mūsų kaimas nėra visiškai ištuštėjęs.

Bibliotekininkė pasakoja, kad užsuka žmonių ir iš mažesnių kaimelių:

– Ateina į parduotuvę, pas felčerę. Taigi užsuka ir į biblioteką.

Nepamiršta ir šiame krašte dirbusios asmenybės. Štai maždaug prieš porą metų poetas, prozininkas ir eseistas Arūnas Spraunius iš savo asmeninės bibliotekos paskolino Gulbinėnų bibliotekai apie pusantro tūkstančio įvairaus žanro knygų. Kas norėjo, galėjo paskaityti. Dabar šios knygos jau grįžta pas savininką.

1984–1989 metais Arūnas Spraunius mokytojavo Gulbinėnų aštuonmetėje mokykloje.

– Jis iki šiol mūsų kraštui jaučia nostalgiją. Atvažiavęs mėgsta po parką pasivaikščioti, – pastebi Rima.

Beje, šiandien parkas pilnas triukšmingų kovarnių...

Bibliotekininkė taip pat pastebi, kad pastaroju metu net ir kaimo žmonės daugiau užsidarę. O karantinas dar labiau uždarė.

Abi Rimos prisiminė, kad prieš karantiną paskutinis didelis renginys buvo skirtas Kovo 11-ajai:

– Po ilgos pertraukos birželio 1-ąją su jaunimu atsargiai paminėjome Vaikų gynybos dieną. Atnaujintoje kultūros namų salėje pristatome Krinčino Antano Vienažindžio mokyklos mokinių dailės darbų parodą. Birželio 14-ąją ketiname paminėti Gedulo ir vilties dieną. O per Jonines susirinksime į didesnę renginį. Iš tiesų mūsų saviveiklininkai jau pradeda repeticijas...

Parkas pilnas triukšmingų kovarnių...

Aidos GARASTAITĖS nuotraukos

Rima Kubiliūnienė ir Rima Mačiukienė dar tik atsargiai Gulbinėnuose planuoja renginius.

Lankytojus traukia Gulbinėnų dvaras...

Gulbinėnų kultūros namų suremontuotoje ir atnaujintoje salėje nuo birželio 1-osios veikia Krinčino Antano Vienažindžio mokyklos mokinių dailės darbų paroda.